

Z ČESKÝCH VLASTÍ

"Prodaná nevěsta" v Bulharsku. — "N. L." píše: Operní společnost bulharská ze Sofie řvala zde v právě min. dnech několik operních představení, mezi nimiž také "Prodanou nevěstu". Česká opera byla přijata s takovým nadšením a tak se líbila, že na všeobecnou žádost lázeňských hostů, kteří se sjeli do Varny z celého Bulharska, musela být opakována.

Výsledek básnické soutěže Pomocného fondu literátů a žurnalistů při Ústředním spolku českých žen. Porota, v níž zasedali: p. red. F. V. Krejčí, p. Pavla Maternová a p. F. S. Procházka, rozhodla, že cenu 100 K nelze udělit žádné ze 143 došlých básní a navrhl rozdělení ceny po 50 K básni Temno (autor Fráňa Šrámek) a Mladému žitu (autorka Antonie Tyrpeková).

Ruský skladatel M. S. Klenovský zemřel. — "M. N. N." oznamují, že zemřel v min. dnech — kde, není udáno — ruský skladatel Mikuláš Semjonovič Klenovský. Jeho učitelé byli mimo jiné Čajkovský a Rubinstein. Klenovský skládal baletní a dramatické kompozice. Zvláště ceněny jsou jeho práce v oboru hudbní etnografie, v nichž pojednal o národních písňech gruzinských, arménských a ruských.

Padesáté výročí úmrtí spisovatele dra. Rudolfa Mayera. — Dne 12. m. m. bylo tomu právě 50 let, co zemřel v Loučimi spisovatel dr. Rud. Mayer. Narodil se dne 13. října r. 1837 v Nové Hospodě u Stráně na Plánicku. Studoval gymnasium a práva. Stal se brzy literárně činným, ale dlouho netěšila se naše literatura z jeho lyrického talentu, neboť ve věku 28 let zemřel. Vysíl ze školy básníků Hála a Neruda a jeho básně, které po jeho smrti — r. 1871 — vyšly péčí dra. Josefa Durdicka v samostatné sbírce, vynikají hlubokým citem a některé z prvních mají na sobě známku sociálního pojetí a poslání.

Luetzowův spis "Čechy" konfiskován. — Úřední list "Pražských novin" ze dne 14. m. m. přináší nálezkem soudu trestního v Praze, jímž zabavuje se pohledový listek pod záhlavím "Znaky země koruny české", nákladem F. J. Jedličky v Praze vydaný, ježto zakládá skutkovou povahu zločinu rušení veřejného pokoje. V témže čísle oznámeno jest též zabavení míst ve spise PhDr. Fr. hraběte z Luetzowů: "Čechy", nástin historický s úvodem prof. Arnošta Denise, vydaném v roce 1911 nákladem B. Melichara v Hradci Králové. Mista ona zakládají skutkovou povahu zločinu rušení veřejného pokoje, velezrádu a urážky údů císařského domu, a zakazuje se tento tiskopis dále rozšiřovati a nařizuje se, aby zabavené výtisky byly zničeny.

Leopold Šmíd zemřel. — Z Prahy 22. m. m. se sděluje, že tam zemřel Leopold Šmíd, výborný kabaretista a otec bývalé členky Národního divadla, koloraturní pěvkyně Ciky Šmídové. Smrt jeho byla lehkou, jako všechno veselí jeho. Zemřel následkem sečení mrtvice, Šmíd zřejmě bude chován v paměti jako muž, který v historii českého kabaretu smu podržel místo nejedléjší, poněvadž po dlouhou dobu sám byl jeho ztělesněním. Stal se u nás povoláním předbojovníkem tohoto druhu nového umění už v době, kdy pojem kabaretu ještě ani neexistoval. Až celá desetiletí živil v šantánech, uchoval si do nedávna všechnu jarou duševní pružnost. Jako před léty stále stejně ironizoval nejrůznější zjevy a příhody veřejného života a společnosti, nic mu neumělo, všechno bystře pozoroval, měl dar svého humoristického improvizace a i své starší výstupy neuváženě časově zabarvoval. Byl mistrem v podání časových figur, mistrem pražských a zejména jeho dohromylní budovatele a Pepíci, kteří "nehledali žádnou práci, poněvadž nikdy žádnou nestratili", byly originálně neodolatelné. Přednášel výhradně svoje věci původní a osvědčil se i jako autor několika původních scén. Vrhlicky jinak jej nepojmenoval, než "Živé pražské noviny" a Arbes sám

se vyslovil, že "jeho Pepíkovi se nevyrovňají ani nejlepší povídky, jež kdyby byly napsány o starém Podskalí a jeho typech." Šmíd byl mluvčím feuilletonistou. Měl fyzický vtip, který dovedl pronášeti v pravou chvíli. Uměl nemilosrdně šlehati. A nešlehal na darmo. Ve všem, co líčil, byla překvapující bystrost a jistota postřehu. A všechno bylo ryze jeho a nenapodobitelné. A nyní to odešlo s ním. Kariéru svou začal dávno. Známým stal se u "U zlatého soudku" a pak jeho "veličina" již procházel síněmi "Dvorního pivovaru", "U Stajgrů" a j., aby se posléze dostal až do "Lucerny", která je považována za nejlepší kabaretní místnost v Praze.

Rais vojákům v poli. — Spisovatel Karel Rais krajanům na bojišti poslal srdečný pozdrav z domova, ježz uveřejňují Sreufleurovy Vojenské Listy. Právě nejprve, že se nejlip měl na světě, když o prázdninách jidal krajice domáckého chleba, maminkou krásně hladače ukrajanované a mazané máslem a tvarohem. A kdyby se mne zeptal někdo, co bylo v mém životě nejkrásnější, upřímně bych řekl: Cesty z Jičina domu na svatky a na prázdniny! A popisuje ty milé vzpomínky, k nimž druží se i kormutlivé, kdy vyhořel domeček rodičů a kdy ukládal tatínka vedle maminky na hřbitov... Než zůstalo mi tu tedy nic než hroby, kraj a vzpomínky, ale ty stále stejně hřejí a pučí sem z daleka. Proč to vše vypravuji? Protože každý z vás, náš draží tam v daleku, má v te naší vlasti také své zvláštní kont, nejmilejší na světě, kde mluví k němu každý kámen, strom a mez, odkud až do daleké daleké slýchá šepot oteu, matčin, ženin, dítek svých. Stačí jen klidná chvíle, kdy hlava odpočívá si ve dlaních, trochu pobídka a obraz za obrazem pluje před rozechvělou duší, jeden druhého vábnější... Jsem tu letos zas! Kraj jako jindy a — lidé? Každodenně, hlavně však v neděli, pro ranní, pozorují valný zástup, shromážděný před poštou: bělovláští dědečkové jsou tu, někteří ještě v modrém šásáku starodávném, stařeny v loktuškách a s tlustými modlitbami, matky slunce na práci ošlehané, utahané, otevřené bezvousí, osmahlí, upracované rukou, dětská družá větší i menší, dívky v kloboucích i v šátečích, všechny nažehlené, čiperné s kytičkou v ruce — a všichni dychtivě upínají oči, brzo-li otevrou se dvěma a v nich objeví se známý člověk s balíkem listů a psaní. Jak dlouho vleče se každá minuta! — Konečně se otvírají — dav se rozvíluje, oči div z důlku nevyletí. "Zde — tady — tady jsem!" a ruka chvátí radostně po selství. Honem z toho víru, a již oči upínají se na řádky — z počátku s traslavou báni, ale brzy rozjasňuje se všechna tvář. Někdo ne jeden, ale hned více listů obdrží, jiný opět očekává maru... Potom hledá známý známého, radostí rozřezání ukazují si, co došlo a znova i znova přečítají. Radostné hlasy, výkřiky pokrývají všechny ruch, smích se zatřepává, ale ozve se i dušený vzlyk... Potom sechovají, co dostanou, a hlavy v ramenou, oči samou jiskru, tryskem utíkají, chvátají, kolbají se domů, aby také tam honem zvěděli, co syn, tatínek, manžel, bratr píše — z vojny... A ti, kdo nic nedostali, stojí jako zaraženi, až pak alzy vyvalí se na tváře, a nohy těžce plíží se k domovu... Žijí tu všichni v stálých vzpomínkách! — I Vy, bratři naši, tam v daleké polí, vy, již tak dlouho domova vzdáleni, na něž tolik a vroucně vzpomínáme, zachovejte si v duši teplý obraz domova svého se všemi krásami jeho, zůstaňte se domovu věrní, posilujte se vzpomínkami na něj a na všechno v něm až do té chvíle, kdy po velkých bojích opět radostně poletíte v jeho měkké objetí!

Vojenská příprava mládeže. — Okresní hejtmanství v Poděbradech nařídilo soupis všech šestnáctiletých a sedmnáctiletých mladíků. Všichni hoši narození v letech 1898 a 1899 mají se přihlásit u obecních úřadů v místě svého pobytu. Připravují se nové odvozy.

Uplí se. — 46letý Sylvestr Čech ze Studené popíjel ondýno v hostině v Telči, a tu se vandil, že vypije větší množství alkoholu. Sázkou sice vyhrál, protože velkou dávku alkoholu vypil, ale po té skácel se na zem a za nedlouhou dodýchal. Lékař zjistil, že zemřel oehrnutím srdce.

Uhofela. — Marie Knoblochová, 51 roků stará soukromnice v Nadační ulici č. 8 v Brně, rozdělavala v kamnech oheň a aby dřív lépe hořelo, vycerhla na ně z láhve petrolej. Okamžitě petrolej vybuchl a plameny zachvátily šaty neopatrné paní, která utrpěla tak těžké popáleniny, že za několik hodin v nemocnici zemřela.

Elektrickým proudem usmrce-na. — Zámečnický pomocník Ant. Novák v Kolíně opravoval elektrickou lampu. Když pak se na okamžik vzdálil, nechal viset k zemi dráty elektrického vedení. V tom přišla do místnosti 17letá služka Marie Šilhavá, dotkla se neopatrně drátů a byla elektrickým proudem okamžitě usmrce-na.

Bohatá úroda ovoce ze severočeského Polabí je letos vyvážena po lodích do Německa. Letní hrušky a jablka již jsou na cestě a jablka i hrušky zimní budou náležet dovozu z málo týdnů. Ovoce je dosti drahé, na př. putna (10 čtvrtí t. j. 50 litrů) hrůšek neobvyklejších stojí 6 korun, lepší druhy docílují až 14 korun za putnu.

Podvodnice v uniformě. — V lázeňských místech, Karlových Varech, Mariánských a Františkových Lázních zdržovala se dívka ve vojenském stejnokroji, jejíž prsa ozdobena záslužným křížem. Vyprávělo, že se účastnila bojů v Ravy Ruské a znamenitým způsobem se vyznamenala ve prospěch armády, začež byla odměněna. Lidé jí věřili a domněle nemocnou štědrě podporovali. Pojednou se však zjistilo, že je to podvodnice, která v žádné válečné vřavě nebyla. Jmenuje se Marie Bogardová, je 16 roků stará a přísluší do Uher. Podvodnice byla dopravena k soudu do Chebu.

Boty za 40 korun. — Královéhradecký dopisovatel "Práva Lidu" píše: Drahotu koží dostoupila pohádkově výše, ačkoli srovně kůže nedoznaly zvýšení ceny. Dnes by byl případnější název kůžičky a podešvičky — za drahé peníze dostane obuvník, hlavně co se podešvů a podrážek týče, zboží slabé, takže zákazník prvý den pod novou podrážkou cítí kaménky. A za takové podrážky platí se až 5 K, za povlečky 11 K atd. Dáti si zhotoviti nové boty, to již vyzádně odvahou a — více než 40 K! Ty doby, kdy o trhu koupil dělník vysoké boty za 14—16 korun a jich sílu zkoušel "přes koleno", jsou pryč.

Dítě v žentouře. — Rolník Josef Pekárek v Oseči mlátil na žentouře dne 9. m. m. obilí. Mláčenč tomu přihlížel výměnkář Jan Tvrzník se svým 5letým vnoučetem Aloisem, nemanželským synem jeho deery. Tvrzník posadil vnoučka na krytý žentour a sám uchopil místo čeledína a řídil vojenský povoz. Pojednou vzkřiklo dítě, kteréž dostalo se nožkou mezi zuby převodních kol. Žentour byl sice zastaven, leč bylo už pozdě. Ubohým chlapeč byla nožka až nad kotník rozsečena. Hoáček byl ihned dopraven do všeobecné okresní nemocnice v Přibrami, kdež mu noha nad kolennem odňata. Trestní vyšetřování bylo zavedeno.

NOČNÍ ÚTOK!

Ze zápisů brance.

Zase přecházná noc! Bohudíky! V obyčejném životě noc skýtá odpočinek pro práci, zapuzenou starost, vzpruhu tělesných sil. Tady v zákopech přináší nejčastěji úkol. A noci jsou tak stejny! Večer, jak se semělo, vylázi se pátravě za nepřitelem, vždy skupina mužstva s poddůstojníkem. Přelí se k posledek nepříteli, prolézají okolo zákopů. Za krátko zrudne nebo září požár. Nepřátelská dělostřelba za dne se zastihla, máť jistota náš vzdálenosti a posílá nám své šrapnely a šem granáty do zákopů. Hoj, jak to voní, akouš a lomoz! Od stromů létají třísky, jako bleskem odštěpeny. Kdo není právě na stráži, má čekat, záležá raději do bezpečného krytu, jeť by za dne pořízen. Máme také hezké dělostřelcké hračky po ruce. Naše

různé centimetrovky svíští a píští jen co. A kam taková honole cukru zapadne, tam do vyrané jámy dvanáct a patnáct mužů se může jen tak položit.

Ani dvě hodiny tak potrvala kanonáda. Mezitím stáli jsme holtovi k útoku v zákopě. Všecky své potřeby máme každý u sebe a na sobě. Bezpochyby už se sem nevrátíme. Pomalu propítáme se houstím narychlo pořízených přepážek ostatního drátu. A teď — vpřed! Kam? Zatím do tmy, jen ku předu! Náhle, v nějakém ovale, záraz. Několik důstojníků šeptem něco projednávají. Také poddůstojníctvo voláno je na dohovor. Za půl hodiny se vracejí, rozeházejí se po četách a skupinách. Bude útok. Vzhůru, pohod! Postupujeme, ale zatím pořád kryti úvalem, abychom se předčasně neprozradili. Však naproti zdá se, přece jen něco pozorovali! Obzor se náhle zapálil a naproti, za malým návrším vznesla se do výše jasná ohnivá koule. Velikým obloukem se nese směrem k nám. Čím dále více se rozšiřuje jakoby zachycena na nebi šíří své pronikavé oslepné paprsky vůkol. Položil jsem se na zem. Ani nedutáme. Sedavý náš oblek splyvá se se zemí vůkol v jedinou neoddlícnou plochu. Světelný kotouč snesl se k zemi, znatná doprskal své plameny. Můžeme dále!

Nový záraz! Výšina před námi je nepřitelem silně osazena. Nás je jediný prapor, čtyři setiny o 250 mužích. S představenými, s ordonancemi a se vším vsudy příslušenstvím asi 1200 mužů. Pál setiny rozptýlilo se v roje. Širokým čelem snažíme se obkličiti výšinu. Nová světlice! Zase ležíme na břiše. V dalece pohrává paprsek světlometa. Najednou sss — st — zin, šit — zin! Zpozorovali nás. Nepřátelská pýchota už nás vzala na mušku. Rojíme se v levo, v pravo, muž od muže asi na tři metry vzdálenosti. A stále ku předu! Tise, bez hlásku, ale co možná bystře. Není třeba rozkazu, aby se každý krčil. To už se děje pudem, jakmile střely začnou nad hlavou bzteť jako chroustí v květnu. Palba nepříteli je čím dál prudší. Znáť to méně dle vzdáleného rachotu, než spíše dle nevládného sykotu a hvizdu o vzduším. Až potud nevyšla od nás jediná rána. Také není mezi námi dosud raněného. Nepřítel střílí tuze vysoko a také krátko. Náhle, krátký, řízný povel: "lehnout!" Na ráz všecko leží. Kdo se opozdil, vyrovnávají se lezmo po zemi v čáru s ostatními. Přichází rozkaz.

Nepřítel je na protější straně zákopán. Vlna před námi je v silném ostřelu. Třeba ji překročit a znovu se krýt. Po skupinách vpřed! Sděluje se to šeptem od muže k muži. Levé křídlo zvedne pušku na znamení, že rozkaz pronikl. Nový povel: — Skupina první! Skokem vzhůru! V před! V před...! A vyskakuji! Jak bystře! Stíny postav obrážejí se na jasnejším skřek. Jedni sebou akubí a svalili se. Ještě druhý je trefen, ale poskakuje dál. A teď skupina zmizela naproti. Palba od naproti zhlusta dvojnásob. Ne, troj- a čtyřnásob! Vzrostla na šílenou rychlopalu, vzduch je plný sykotu a ryku.

Druhá skupina v levo, třetí v pravo! Vzhůru, skokem, vpřed! Jsem pravý křídák třetí skupiny. Jaké city v tu chvíli táhly mou hrud, nevím. Jen tolik vím, třeba se dostat na druhou stranu, ať už jakkoliv. Ano, tu je tedy máme, ta poněkud ustravná nepřátelská "zruka kávy". Bzučí kolem nás, vedle nás, nad námi a tak nepřijemně blízko na všech stranách! Čert! Některé zarývají se také před námi do země. Až jsi rozličil, přeč to pozoruj, po temném zvuku. Tak, tak! Plesk, plesk! —

Přestáli jsme to. Trvalo jen vteřiny, však však má připadala již návrš nekonečná. Jak jsme hnali skokem dolů po druhé straně, možno si myslit. Šlo to pořád ještě nepřátelskou palbou. Před 12—K mmmmm hh hh hnh tbt th námi temná se jakás čára. Opustěný nepřátelský zákop. Ihned ho zabíráme. Čekáme na další rozkaz.

Teď je možno se vyfukit. Tu jeden krváčí na hlavě, jiný na

ruce nebo noze. Druzí unaveni opírají se o stěnu zákopu. Některí pomáhají kamarádům zavazovat rány.

Velitelé skupin jsou svoláni na krátký dohovor. Z naší skupiny dvanacti mužů, bohudíky, scházejí jen tři. Slovo se nemluví. Tváře jsou vyjeveny, struly. Důstojník nám podává a láhvi lit koňaku! Všichni už mají návrš za sebou. Nepřítel páli bez přetrhu dál. Právě se, že hanebně mrdá střelivem.

Světelný kotouč za kotoučem ozařuje krajinu noční. Také několik světlometů se rozehrává, leč více opodál, stranou. Paprsky nás nedosahují. Teď ještě, aby radost byla dovršena, spustil nepřítel i svou dělostřelbu. Má také namířeno k návrší v našich zádech. Jemine, snad si nemyslí, že ustupujeme a nechťejí nám ty honole cukru házet do zad! Skoro bych řekl. Hladače metou jejich granáty a šrapnely přes obrubu návrší a neviděny v zadu pukaří. Půl hodiny jsme už v zákopě. Co bude dále?

Něco se pohnuo v řadě. Velitelé skupin hrnou se chvatem kolem nás někam v pravo. Brzo se zase vracejí a už jde skupinami tichý povel: "Bodáky nasadit!" Hoch vedle střelil mne do boku. Povídá: "Tedy útok!" — Nevím! Možná! Já na to.

Palba naproti ochabuje. V dalece vidět několik hořelých stavení. Nebe všecko zrudlo od požáru. Podivný šramot se ozval. Jako kolý vřikým prstem jedeš po skleněné tabuli. Probíráme se z myšlenek. Za naším návrším vznesla se do výše modravá jiskra. To by mohlo být znamení naděje! A vsuktnu, teď něco buche! Těžká, temná rána. Náš dělal! Přicházejí nám na pomoc. Bohudíky, už nejsme sami! Jiskra se vznesla vysoko, vysoko! Zastavila se na chvíli a potom s nesmírnou rychlostí se řítí k zemi. Strašný třesk se rozlehl. Plameny srší do všech končin, země se chvěje. Aha! Minomety velkého kalibru zahájily činnost. A ráž na ráž vybuchují vzryvy druh za druhem. Takový pukač je pěkná hračka. Má metr do výše a 32 cm. tloušťky. A kde se vzryje, tam netřeba už hroby kopat. Ve druhé chvíli, co se vůkol mělo k světu, propadlo se někam do hlubin pokryto zemí a kamením.

Nadešla chvíle přímého útoku. Podepírání naší dělostřelbou, dostalí jsme se těsně pod samo nepřátelské průčelí. Znova nás zasypávají vražednou svojí palbou. Naposled se dáváme skokem ku předu. Divoké, tisícekrát hurá! se žene se vše ku předu. Jen tu a tam některý, vida se ohrožena přesilou, užije náplně v magaciinu své pušky. Zarazí, vystřelí. Třesk pařeb, chřest zbroje a hlas povle- ní naplňují vzduch. Leda okamihy trvá ten výjev, pak vše utichlo. Nepřítel se dal nazad, ačkoli má přesilu mnohonásobnou. Nás většina klečí a leží po zemi, ačkoli nezanraňena. Jsme vysíleni, to je vše. — Chvějíce se rozležením, ležíme na zemi, co mezi námi hrnou se ku předu kamarádi druhých setin, co v pozadí tvoří naši zálohu. Jejich věci je, páliť za ustupujícími z ručnic a obstarat zákop, aby bylo vše pohotovu, kdyby se nepřítel vrátil.

Také zdravotníci už dorazili. Ohvazují, kde jaká rána zeje, ať přítel či nepřítel. Máme asi 3½ neb 4 hodiny z rána. Naši se vracejí z prosedů. Přivdělí asi sto zajatců. Posláni jsou hned dále nazad. Představujeme získané zákopy a po případě zřizujeme nové. Zatím nadešlo jitro. Za dne bude zákop opevněn a vyzbrojen. My pak postupíme zas dále.

—rb— v "Nár. Listech".

Bojí se říci to lékařům. "Chei Vam říci o jedné ženě," píše pan V. Mareška z 1020 W. 20th Street, Chicago, "ježž život byl zachráněn Hobokem. Je velice chudá a chodila dvakrát týdně do chudobinecké nemocnice, kdež ji lékaři ošetřovali. Nemám pochybnosti o tom, že učinili pro ni vše nejlepší co mohli, ale ona stále scházela, místo by se pozdravovala. Proto se zřekla užívání jejích medicín a místo ní užívala Dra. Petra Hoboka, ale pokračovala v docházení do té nemocnice. Za užívání Hoboka pozdravila se obdivuhodně a je nyní docela zdravou ženou, ale bojí se říci lékařům, eo jí vlastně uzdravilo, protože by se nad tím horšili."

Dra. Petra Hoboko udržuje nepřerušovaný rekord úspěchu v užívání za krevních a soustavních poruch. Oproti jiným lékům není k dostání v lékárnách. Je dodáváno obecně přímo z laboratorie výrobce Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19—25 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill. — Advertisement

Sdružení českých lékařů v Omaze a So. Omaze

DR. ŠRÁMEK J. M.
sev. záp. roh 8, a Hickory ul. Tel. Douglas 6645.

DR. KOUTSKÝ JOHN W.
405 sev. 24. ul. So. Omaha
Telefon South 142.

DR. NĚMEC CHAS. J.
1316 William ul., Omaha.
Telefon Douglas 2817.

DR. SWOBODA F. J.
1255 již. 16. ul., Omaha.
Telefon Douglas 2313.

DR. ŠIMÁNEK G. F.
1262 již. 13. ul., Omaha.
Operacím se věnuje zvláštní pozornost.

DR. KÁLAL F. J.
627 City National Bank,
proti Burgess-Nash obchodu.
Telefon Douglas 1761.

DR. CHALOUPKA & CHALOUPKA,
24. a M ul., South Omaha.

DR. OLGA ŠTASTNÁ
2231 již. 16. ul., Omaha.
Telefon Tyler 4203.

My shora uvedení lékaři dle pravidel lékařské etikety, nejdůrazněji odsuzujeme veškeré oshlavoání kterékoliiv lékaře za ma sebe ve kterýchkoliv časopisech svými pacienty, necht už je to jakýmkoliv způsobem, ať ve zprávkách místních nebo osobních.

James Corr Electric Co.

Nejlepší místo ve městě k opatření si elektrického zařízení. Navštivte nás v případě jakékoliv potřeby v oboru elektriky. Spolehlivé zavádění drátů. Umělecké příslušné části a zařízení.

207 a 209 již. 19. ul. . . . Omaha, Neb. Tel. Doug. 4466

Čeští květináři

Bratři Janouškové
(Prospect Hill Florista.)
Květiny ku svatbám, pohřbům a jiným dekoracím. Rozsáze květy. Tež květiny v květináčích.
33. a Parker ulice, Omaha.
Harney kára vás doveze ku skleníku.
Tel: Webster 4401 — Omaha
South 1946 — So. Omaha.
Jednatel:
K. Kožáček, 14. a Williams Omaha
J. C. Skoumal, 21. a Q ul., So. Omaha

FRANK BRODIL

majitel feznického a uzenářského závodu.
1250 již. 13. ul. Tel. Doug. 4333, Omaha
Nejlepší a nejobtější zboží stála na skladě. O pravdivosti toho svědčí neustálé vrstvení kruhu zákaznictva.

7% NAVAŠE
7% PENIZE
ZARUČENÉ
HOME BUILDERS INC. OMAHA

Kavárna a Restaurant SLAVIE
Pravá česká kuchyně.
Krajanům zavítavím do Omaha by mohu postoupiti částimí po knji. Vše úplné své zařícením. Proti "Fakrova Zápač."
FRANK ROUTIN, majitel.

6% PRVNÍ Markyče
NA PROBEJ
NA ÚPRAVU DOKOVY — OHLAŠUJÍ
AMERICAN SECURITY CO
OHLAŠUJÍ

V. NUDRHOVI
růh 14. a William ul.
Taktéž může pp. cisáckém posloužit štátní pokoj.